

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211209993
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1211209993.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ RSDr. N. M., A. J. XX, K., 2/ Ing. M. M., E.T. XX, K., proti odporkyni: Ing. Z. G., Č. XXXX/XX, K., zastúpenej advokátom Mgr. Zdenkom Nováčkom, Brančská 7, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľa 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/70/2011-106, zo dňa 29.7.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ 2/ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania 29,14 eura titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu odporkyne, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil navrhovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni náhradu trov konania 642,36 eura na účet jej právneho zástupcu. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia sa svojim návrhom domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Podaním zo 17.11.2012 vzali návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a ako dôvod späťvzatia návrhu uviedli správanie sa ich advokáta a ich syna. Odporkyňa súhlasila so späťvzatím návrhu; uplatnila si náhradu trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 21C/70/2011-68, z 15.1.2013, zastavil konanie a podľa § 150 ods. 1 O.s.p. odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Odvolací súd uznesením č.k. 3Co/136/2013-74, z 28.3.2013, toto uznesenie v časti náhrady trov konania zrušil s odôvodnením, že v danom prípade nebolo možné aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p., pretože neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania odporkyni. Na základe pokynu odvolacieho súdu potom súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď vychádzal z toho, že zastavenie konania zavinili navrhovatelia späťvzatím návrhu. Odporkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia 642,36 eura podľa podrobnej špecifikácie vo vyčíslení zo 14.1.2013 a 1.2.2013.

Proti uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ 2/ a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a odporkyni uložiť povinnosť nahradiť navrhovateľom trovy konania. Nesúhlasil so samotným zastavením konania, späťvzatie návrhu považoval za vykonštruované, protiprávne a neplatné, ktoré jeho rodičia podpísali pod hrubým nátlakom odporkyne. Uviedol, že k samotnému konaniu vôbec nemuselo dôjsť, ak by odporkyňa vrátila rodičom (pôvodným navrhovateľom) späť podvodom nadobudnutý majetok. Nesúhlasil s tvrdením uvedeným v napadnutom uznesení, že rodičia vzali návrh späť pre jeho správanie sa, ako aj správanie sa advokáta voči pôvodným navrhovateľom.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že navrhovateľ 2/ vo svojom odvolaní nenapáda samotné rozhodnutie o náhrade trov konania, ale skoršie rozhodnutie o zastavení konania, ktoré je už právoplatné. V ďalšej

časti reagovala na osočovanie navrhovateľa 2/, ktoré považovala za nepodložené a nesúvisiace s napadnutým rozhodnutím o náhrade trov konania.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V predmetnej veci sa pôvodní navrhovatelia svojím návrhom domáhali určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, uzavretej medzi pôvodnými navrhovateľmi ako predávajúcimi a odporkyňou ako kupujúcou. V späťvzati návrhu uviedli, že správanie sa advokáta, ktorého im zabezpečil syn (iniciátor všetkého), ich doviedlo k rozhodnutiu, aby si ich syn, v prípade pocitu ukrátenia predajom nehnuteľností odporkyňi, doriešil vec okolo domu výhradne s odporkyňou, nakoľko vzhľadom na vek a zdravie s tým už nič nechcú mať; ďalej uviedli, že chcú pokojne dožiť v starobe, pričom odporkyňa sa o nich stará, čo sa nedá povedať o synovi, ktorý ich voči nej nahuckal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. pri rozhodnutí o náhrade trov konania možno aplikovať len pri späťvzati dôvodne podaného návrhu pre správanie sa odporcu a zastavení konania z uvedeného dôvodu (nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, je potrebné otázku, či išlo o dôvodne podaný návrh, posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa odporcu k požiadavkám navrhovateľa; ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by navrhovateľ bol v konaní vo veci samej úspešný alebo nie; ak však ide o prípad, že k záveru o dôvodne podanom návrhu možno dôjsť až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím, nemožno odporcovi uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. s tým, že návrh bol dôvodný). Pri zastavení konania z iného dôvodu sa súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pre prípadné použitie ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zaoberá najprv tým, či niektorý účastník zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Takéto zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Tam, kde účastník zaviniť zastavenie konania, súd prizná druhému účastníkovi náhradu trov konania. Ak však nie je dôvod k takémuto rozhodnutiu podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., tak pri zastavení konania nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

V predmetnej veci nebolo možné skonštatovať späťvzatie dôvodne podaného návrhu pre správanie sa odporkyne, čo by odôvodňovalo aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. pre priznanie náhrady trov konania navrhovateľom. Nakoľko pôvodní navrhovatelia späťvzatím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania, sú navrhovatelia podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinní zaplatiť odporkyňi náhradu trov konania. Tento právny záver vyslovil odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým bol podľa § 226 O.s.p. súd prvého stupňa viazaný. Jeho úlohou potom už bolo rozhodnúť o náhrade trov konania odporkyne na základe ich vyčíslenia. Vyčíslenie priznanej náhrady trov v podanom odvolaní navrhovateľ 2/ žiadaným spôsobom nespochybnil.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko odporkyňa mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia. Podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal za vyjadrenie k odvolaniu z 5.3.2015 odmenu 20,75 eura (1 x 41,50 eura; § 13a ods. 2 písm. b), § 10 ods. 1 vyhl., keď tarifnou hodnotou veci je napadnutým uznesením priznaná suma trov konania) a 8,39 eura režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu 29,14 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.